

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani, Chronicon Ecclesiae Graecae

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

17 De arzeiburzt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

τάς καὶ ἐν τῇ ἕκτη ἡμέρᾳ τοῦ Γ' ἀνακαρίᾳ, ἐν ᾗ ὁ Χελσὸς ἐβαπτίσθη, ἐοδίουσιν οἰκητικῶν κρέατα, καὶ τὰ λοιπὰ αἰεήματα, ὡς προείπομεν, ἐν ταῖς δυσὶν ἡμέραις ταύταις, τῷ Ἑρμῷ καὶ τῷ Ἄφροδίτης· οἱ δὲ μοναχοὶ τὰ προλεχθέντα αἰεήματα μόνον.

ΚΕΦΑΛ. ΙΖ.

Περὶ τῶν ἀρζιβούρτζ.

Εἴτι ἐν τῇ ἐνδεκάτῃ ἐβδομάδι περὶ τῶν πάχα καταλύσει τὴν ἡμέραν τῷ Ἑρμῷ καὶ τῷ Ἄφροδίτης. ἡ δὲ αἰτία αὐτῆ ἐστὶ πάλαμ ἐγένοντο πνὲς αἰρετικοὶ, οἵτινες εἶχον ἴνα σκεκτὸν κύνα, καὶ ἐδεσμένον ὑπὸ τῷ αὐχένῳ ἐκείνῃ Ἰπιστολαῖς, καὶ ἐπεμπον πρὸς τὰς Φίλῃς ἐκείνων, δυσὶν ἢ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν· καὶ πάλιν ὡσαύτως οἱ φίλοι ἐκείνων ἐτέρας Ἰπιστολαῖς ἐδέσμευον, καὶ ὁ κύων παλινδρομήσει. Πολλὰ κίς δὲ γενομένης ταύτης τῆς παλινδρομίας, ὑπερον ἀπώλετο, καὶ ἔδαμῶς ἐσράφη. Τότε οἱ κύριοι τῶν κυνῶν ἐνήσθον ἐν ταῖς δυσὶν ἡμέραις ταύταις, κατηγορίας ἕνεκα τῶν ὀρθοδόξων χερσιανῶν. τότε ζήλω θεῶ οἱ εὐσεβεῖς χερσιανοὶ ἐκριναν καταλύειν ταύτας πρὸς δύο ἡμέρας τῆς ἐνδεκάτης ἐβδομάδος, καὶ μὴ συνησθῆναι τοῖς αἰρετικοῖς. Ταύτην δὲ ἐβδομάδα καλοῦσιν Ἀρζιβούρτζ.

ΚΕΦΑΛ. ΙΗ.

Περὶ τῶν ἀνακαινησίμων ἡμερῶν.

Εἴτι ὅλην τὴν πρώτην ἐβδομάδα ἔσ πάχα, τετῆτιν, ἀπὸ τῆς ἀνακαινήσιμος ἡμέρας ἕως τῆς ἐπομένης κυριακῆς, ἣν δὲ ἐβδομάδα ἀνακαινήσιμον ἐκάλεον οἱ πατέρες, πάσας τὰς ἡμέρας ἐοδίσσι κρέας καὶ τὰ λοιπὰ αἰεήματα.

ΚΕΦΑΛ. ΙΘ.

Περὶ πεντηκοστῆς.

Ωσαύτως καὶ ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἐοδίσσι κρέατα, τῇ δὲ ἐπαύριον, τετῆτιν, τῇ ἡμέρᾳ τῆς σελήνης, νεσεύσιν ἀπὸ κρέατος καὶ αἰεήματων,

nuarii, qua Christus baptizatus, carnes allaque aleimmata *seculares* comedunt, quemadmodum id binis illis diebus Mercurii & Veneris fieri, à nobis dictum est: monachi verò dicta tantum aleimmata.

CAPUT XVII.

DE

Arzeiburzt.

Non jejunant adhæc aliis binis diebus, Mercurii puta & Veneris, septimanâ undecima ante festum Paschatos. Hujus rei hæc est ratio. Existere quondam hæretici nonnulli, qui singularem quandam habuerunt canem, quem, alligatis collo literis, duorum aut trium etiam dierum iter ad amicos suos ablegarunt, qui vicissim responsorias eodem modo cani huic alligatas per eundem Mercurium amicis his remiserunt. Cum verò sæpiusculè jam hæc feliciter successisset missitatio, periit tandem canis, & non reversus est amplius. Ab eo tempore, qui canis hujus fuerant domini, binis his diebus jejunium frequentare cæperunt, orthodoxos Christianos hac ratione accusantes. Quo factò & intellecto, pii Christiani pio zelo duos undecimæ septimanæ dies jejunio eximendos judicarunt, ne uno eodemque tempore cum hæreticis jejunarent. Nomen verò, quo hanc septimanam insigniunt, est Α' ρζεβδζτ.

CAPUT XVIII.

DE

Diebus anacænesimis.

Porrò per integram septimanam Paschatos, hoc est, à die resurrectionis usque ad dominicam sequentem, quam patres septimanam anacænesimam appellarunt, singulis diebus carnes cæteraque aleimmata in victum adhibent.

CAPUT XIX.

DE

Festo pentecostes.

Insuper & in festo Pentecostes carnes comedunt, succedente verò die Lunæ à carne & aleimmatibus sibi temperant. Causa est, quod hac ipsâ